

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **J. M.** skazanego z art. 294 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w dniu 11 października 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.
wniosku obrońcy skazanego
w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 2 lutego 2023 r. sygn. II AKa 346/21,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim
z 9 września 2021 r. sygn. III K 47/21;
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z 9 września 2021 r. sygn. III K 47/21, uznał J. M. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 350 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł (pkt 1 wyroku).

Ponadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od J. M. na rzecz P. S.A. z siedzibą w Ł. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przypisanym przestępstwem polegający – alternatywnie, na zwrocie P. S.A. z siedzibą w Ł.

maszyny w postaci próżnioszczelnego mieszalnika homogenizującego [...] o numerze seryjnym [...], rok produkcji 2019 wraz z dokumentacją, albo zapłacie P. S.A. z siedzibą w Ł. kwoty 578 100,00 zł (pkt 2 wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z 2 lutego 2023 r. sygn. II AKa 346/21, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął, iż obniżył orzeczoną karę pozbawienia wolności do 1 roku i 6 miesięcy (pkt 1, tiret 1 wyroku), a nadto uchylił rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 (pkt 1 tiret 2 wyroku), w pozostałej zaś części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt 2 wyroku).

Od tego rozstrzygnięcia kasację wywiódł obrońca skazanego. W tym nadzwyczajnym środku odwoławczym skarżący podniósł zarzuty rażącej obrazy prawa procesowego, a mianowicie:

- art. 167 k.p.k., art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 193 § 1 k.p.k. oraz art. 201 k.p.k.;
- art. 167 k.p.k., art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k.
- art. 433 § 2 k.p.k., w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., w zw. z art. 7 k.p.k., w zw. z art. 4 k.p.k.
- art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k., w zw. z art. 4 k.p.k. w z art. 438 pkt 4 k.p.k.

Obrońca w kasacji zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec skazanego okazał się bezzasadny.

Na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymać wykonanie zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Jednocześnie mając na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych

orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 maja 2022 r. sygn. akt V KK 130/22; podobnie: postanowienia Sądu Najwyższego: z 22 stycznia 2020 r. sygn. akt III KK 5/20 i z 18 listopada 2003 r. sygn. akt IV KK 347/03). Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionych kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[a!]

